

Het Goudblommeke in Papier La Fleur en Papier Doré

E-Nieuwsbrief t.a.v. de vennoten

Redactie: danny.verbiest@skynet.be

Redactioneel:

Pesach, Pasen, of hoe u het ook noemt, is weer voorbij. Vanaf nu begint het toeristisch seizoen zich op gang te trekken. Hoog tijd om *Het Goudblommeke in Papier* weer te openen zal u denken... en u heeft natuurlijk gelijk. Helaas, zover zijn we nog niet. Een geklasseerd pand in orde brengen, rekening houdend met de huidige wetgeving qua veiligheid en hygiëne en tegelijkertijd rekening houden met alle voorschriften die zo'n bescherming oplegt, staat gelijk met (of is wellicht nog moeilijker dan) het ontwarren van een Gordiaanse knoop. Stapje na stapje gaan we vooruit en (al zeggen wij het nu zelf) het resultaat mag gezien worden. Met het grootste respect voor de authenticiteit en met evenveel respect voor de hedendaagse klant wordt gedanst op de slappe koord tussen wat zeer goed of nog beter is.

Laat voorlopig je soiréejurk of je smoking nog even in de mottenballen hangen maar begin toch alvast je schoenen te poetsen. Binnenkort moet en zal alles blinken.

(wordt vervolgd)

"Tout être humain a droit quotidiennement à vingt-quatre heures de liberté."

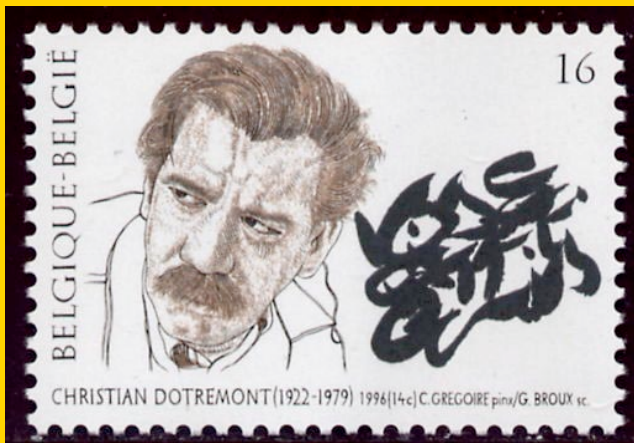
(Gérard Van Bruaene).

In onze eerste E-nieuwsbrief kreeg u al een kort overzicht van de belangrijke rol die *Het Goudblommeke in Papier* voor de Brusselse

(en bij uitbreiding Belgische) cultuur heeft gespeeld. Dadaïsme, surrealisme, revolutionair surrealisme en CoBrAbeweging zijn daar maar enkele voorbeelden van. Om dit alles toch min of meer te duiden en om ze ook in het kader van *Het Goudblommeke in Papier* te plaatsen starten we een reeks over belangrijke klanten in...

De geschiedenis van *Het Goudblommeke in Papier*

Het lijkt op het eerste gezicht vreemd, maar eigenlijk is het voor de hand liggend dat een belangrijke reactie op de surrealistische schilderkunst juist ontstaan is in *Het Goudblommeke in Papier*, het stamcafé van de surrealisten. Jean Scutenaire, René Magrit, Marcel Lecompte en andere vooraanstaanden van deze beeldendekunstbeweging waren er kind aan huis. Mensen als Christian Dotremont ontmoette hen daar en leerde hun zienswijze. Maar de dichter, schrijver, publicist en beeldend kunstenaar Dotremont zocht naar nieuwere, vrijere vormen van expressie. Hij was niet de enige die zo dacht en zo ontstond door het toedoen van onder andere Asger Jorn (COpenhagen, Denemarken), Christian Dotremont zelf (BRussel, België) en Karel Appel (Amsterdam, Nederland) een reactie op het theoretisch esthetisme van de surrealisten. De CoBrA-aanhangers zochten, zoals reeds gezegd, naar een uitbundiger, directere maar vooral ook naar een spontanere schilderwijze (zoals dat het geval is bij kindertekeninggen) in de trant van het abstract expressionisme.

Christian Dotremont en de CoBrAbeweging

Christian Dotremont, (geboren in Tervuren in 1922 en overleden in 1979) was zoon van de dichter-schrijver Stanislas d'Otreumont en is als het ware geboren met de pen in de hand. In 1940, hij is dan nauwelijks volwassen, neemt hij al deel aan de activiteiten van de surrealisten in Brussel. Hij ontmoette regelmatig René Magritte, Jean Scutenaire, Paul Nougé en andere in *Het Goudblommeke in Papier* en in Parijs kwam hij in contact met onder andere Eluard en Pablo Picasso. In 1947 is hij medeoprichter van *le Surréalisme révolutionnaire* (zie verder). In 1948 maakte hij, samen met Asger Jorn, de eerste woordschilderijen (peintures-mots). Daarvoor werkten dichter en schilder samen en creëerden zo, op één blad, een gedicht-schilderij (men kan dit genre vergelijken met de kalligrafische kunst in China). Dotremont heeft deze werkwijze later hernomen met Appel, Alechinsky en anderen, waaronder ook Hugo Claus.

Christian Dotremont was ook stichter en/of medewerker van verschillende tijdschriften. Op de foto (rechts midden) ziet u de kaft van "Le Petit Co-bra" n° 3, Bulletin d'information de l'Internationale des artistes expérimentaux. Bruxelles". Het was Alechinsky die de tekening van de kaft maakte. De teksten waren vooral van Dotremont (voor dit nummer bijgestaan door Jorn).

De eerste Cobratentoonstelling vond plaats in Kopenhagen (1948), de tweede (in 1949) in Brussel, onder de naam *La fin et les*

moyens. In 1950, nam ook Hugo Claus deel aan een tentoonstelling.

Surréalistes-Révolutionnaires, nous sommes d'abord unitaires dans ce sens-là, et notre revue nous sera fidèle. Quelques dilettantes voudraient bien que nous tranchions si nous sommes surréalistes-révolutionnaires ou surréalistes-révolutionnaires. Nous répondons par notre vie - dont notre revue. Elle témoigne de la fausseté du grand séparatisme. Il y a deux plans, sans doute, mais un groupe les assimile sans peine. Il suffit d'être quelques-uns et d'être honnêtes.

Nous n'avons qu'une parole.

(Christian Dotremont)

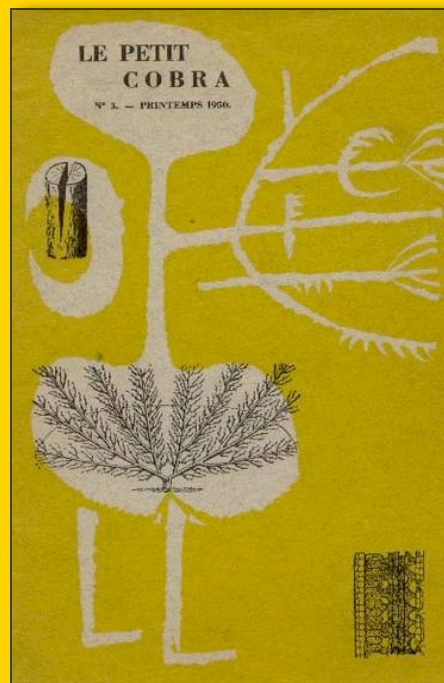

Foto onder: De stichters van de CoBrA-beweging

